

BESÆTNINGEN I PINK FLOYD PROJECT:
Øverst fra højre mod venstre : Søren Thulin, Guitar, Kurt Kofoed, bas og kor, Thomas Ulrich Larsen, forsanger og guitar, Jacob Vand, trommer, Peter Holten, saxofon, Louise Glyk, kor.
Nederst fra venstre: Line Hampen Olsen, kor, Martin Bertelsen, orgel, Line Ekman, kor, Christoffer Magdalu Jespersen, keyboards. FOTO: SIMON JEPPESEN

FAKTA

EFTERÅRSTURNÉ

Magasinet, Odense 27-10-06 kl. 21.15
Sønderborghus, Sønderborg 28-10-06 kl. 20.00
Helios Teatret, Fåborg 01-12-06 kl. 20.00

Pink Floyd skal spilles med følelse

MUSIK: Martin Bertelsen fra Varde er med i Pink Floyd Project, der spiller musikken fra Pink Floyd, så inkarnerede fans må tage hatten af.

af Henrik Nylander
Tlf. 2084 9350, hns@jv.dk

Da Varde-drengen Martin Bertelsen som tiårig tog på landevejen for at spille på barer, værtshuse og til halballer rundt omkring i det vestjyske, var det Kim Larsen- og Shu-bi-dua-kopinumre, der fik publikum til at svinge træbenet.

I dag er det Pink Floyd-numre som »Another brick«, »Wish you were here« og »Comfortably numb«, den nu

31-årige vardenser optræder med i teatre og musikhuse over hele landet.

Martin Bertelsen spiller hammondorgel og klaver i det ti mand store concept-band, Pink Floyd Project, der i efteråret vil besøge en lang række danske byer med et tre timer langt Pink Floyd-show.

Det går over al forventning. – Da vi fik samlet et band i 2002, havde vi aldrig troet, at vi ville spille for fulde huse fire år senere, fortæller Martin Bertelsen, som lagde musikken på den berømte hylde, da han som 19-årig flyttede til København.

Træt af festmusik

– Jeg var så træt af at spille festmusik på værtshuse og barer. Det var de samme numre igen og igen. Hver gang vi spillede et par af vores egne numre, kom publikum

” Hver gang vi spillede et par af vores egne numre, kom publikum og ville have Kim Larsen igen. Jeg havde fået nok.

Martin Bertelsen

og ville have Kim Larsen igen. Jeg havde fået nok, fortæller Martin Bertelsen.

Det førte til en pause med musikken på seks år for Martin, der i mellemtiden tog to basisår på Roskilde Universitetscenter. Han forsøgte at studere og spille musik på samme tid, men måtte vælge.

– Det blev sværere og sværere at få det til at hænge sammen. Man kan sige, at når jeg spiller musik, så er det de samme ressourcer, jeg trækker på, som når jeg studerer. Da det begyndte at gå op for mig, at jeg kunne leve af at

spille musik, så valgte jeg altså musikken. Jeg kan jo altid læse videre, men musikken er nu eller aldrig, forklarer Martin, der har sit eget band Tender Loud, der ligger mere i retning af Nick Cave, ved siden af Pink Floyd Project.

– Du siger, at du blev træt af at spille kopinumre, men er det ikke det, du gør i Pink Floyd Project?

– Jo, det er det vel, men det er så udfordrende at spille Pink Floyd. Hver gang, vi er ude og spille, bliver folk glade. Vi har muligheden for at spille folks yndlingsmusik for dem. Publikum lytter utroligt intenst til det, vi spiller, og når en 55-årig mand, som har hørt det rigtige Pink Floyd, kommer efter koncerten og beder om en autograf, så er det altså noget helt specielt, fortæller Martin Bertelsen.

Han fortæller, at det også

hjælper at have sit eget band ved siden af, så han kan komponere musik selv, som han har gjort det, siden han startede med at spille.

Ingen uddannelse

Martin har aldrig taget nogen musikuddannelse.

– Folk har altid spurgt mig, om ikke jeg skulle på konservatoriet. Det skulle jeg ikke. Da jeg var lille, og vi skulle lære noder, var det ligesom at gå i skole. Det gad jeg ikke. Jeg er bedre til at spille på gehør. Det gør musikken bedre. Specielt Pink Floyds musik. Det, der gør det godt, er, når jeg lukker øjnene og drømmer mig ind i musikken. Pink Floyd skal ikke spilles efter bogen. Det skal spilles med følelser, mener Martin, der lover, at koncerterne nok skal få følelserne frem hos publikum.